

Det vil – i sammenhæng med de øvrige elementer – tillige skulle tillægges en vis betydning, om den herboende af forældrene er velintegreret i og har en stærk tilknytning til det danske samfund.

Det afgørende er det faktiske forhold mellem forældrene og barnet. Spørgsmålet om, hvem der formelt har forældremyndigheden, er derimod ikke i sig selv afgørende.

I de tilfælde, hvor en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indgives senest to år efter, at den herboende person opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 2, er det efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, 2. pkt., ikke nødvendigt at vurdere, om ansøgeren herudover har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet.

Der vil endvidere i visse undtagelsesvise tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der bevirker, at der må gives tilladelse til familiesammenføring af et barn her i landet, selvom barnet ikke måtte have eller måtte have mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet, og hvor ansøgning om familiesammenføring er indgivet mere end to år efter, at den herboende person opfylder betingelserne efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Det vil være tilfældet, hvis en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indgives mere end to år efter, at den herboende person opfylder betingelserne i § 9, stk. 1, nr. 2, som følge af barnets egen sygdom eller sygdom hos én eller begge af barnets forældre, eller hvor den herboende af forældrene ikke på et tidligere tidspunkt har haft rimelig mulighed for at gøre sig bekendt med barnets opholdssted.

Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor der søges om familiesammenføring mindre end to år efter, at referencen opfylder betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, men hvor der meddeles afslag herpå på grund af manglende opfyldelse af forsørgelses- eller boligkravet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 10, og hvor disse betingelser efterfølgende opfyldes.

I tilfælde, hvor nægtelse af familiesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal kravet om tilknytning, der kan give grundlag for en vellykket integration, ikke stilles. For en nærmere gennemgang af Danmarks internationale forpligtelser henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.5.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis barnet og den herboende person ellers henvises til at leve som fami-

lie i et land, hvor den herboende person ikke har mulighed for sammen med barnet at indrejse og tage ophold. Som eksempel kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som mere end to år efter, at den pågældende opfylder betingelserne efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, søger om at få et eller flere børn til Danmark, og hvor den herboende ikke har mulighed for at indrejse eller tage ophold med barnet eller børnene i hjemlandet eller et andet land.

Herudover vil der kunne foreligge andre ganske særlige grunde, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarsomt at henvise den herboende forælder til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Hvor den herboende af forældrene har forældremyndighed over eller samværsret med mindreårige børn bosiddende i Danmark, vil dette ligeledes kunne indebære, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring her i landet. Der vil i den forbindelse skulle lægges betydelig vægt på, om der er fastsat og rent faktisk udøves normalsamvær. Normalsamvær er ifølge oplysninger fra Civilretsdirektoratet typisk hver anden weekend eller et omfang svarende hertil. Herudover fastsættes der typisk samvær én hverdag hver anden uge. For helt små børn er samværet dog af kortere varighed.

Endvidere vil hensynet til barnets tarv efter FN's børnekonvention kunne indebære, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring her i landet, uanset at tilknytningskravet ikke er opfyldt. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvor den af barnets forældre, der er bosiddende i hjemlandet, på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap er ude af stand til at tage vare på barnet, eller hvor der foreligger oplysninger, der giver grund til at antage, at barnet i hjemlandet vil blive eller er blevet tvangsfjernet fra den ene af forældrene.

Tilsvarende vil være tilfældet, hvor den af barnets forældre, der opholder sig i hjemlandet, og hos hvem barnet har sin bopæl, gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet med en person, der ikke er en af barnets forældre, og hvor barnet ikke tidligere har haft et familieliv med den af forældrene, der stadig er bosiddende i hjemlandet. Det gælder ligeledes, hvor etablering af et familieliv med den af forældrene, der stadig er bosiddende i hjemlandet, må antages ikke at være muligt, eller hvor hensynet til barnet tarv taler imod at henvise barnet til at etablere et familieliv med den af forældrene, der stadig er bosiddende i hjemlandet.